

Diána

Miért nem olvad össze lelkünk minden forró csóknál?

S miért nem nőttem hozzád, mikor karjaidba fontál?

Akarom, hogy magadhoz húzzál, a szemembe nézz, s pár szót súgjál.

Mondd el, hogy szeretsz, mondd, hogy hiányzom!

Mondd, hogy zsenge lelkedben csak én burjánzom!

Légy őszinte! Légy igaz! S minden, ami most fáj, nem lesz más, csak homály!

NM (ZSZC Munkácsy Mihály SZG és SZKI)